

Votivmesse til
GUDS BARMHJERTIGHED

Missaletekster og lektionar

Hæftet er udarbejdet af Liturgikommissionen og Pastoral-Centret 2016

Det kan downloades på www.pastoralcentret.dk/barmhjertighedensaar

Indhold

Messtekster

Votivmesse til Guds barmhjertighed side 3

Lektionar tekster

Votivmesse til Guds barmhjertighed side 5

Votivmesse til Vor Herres Jesu Kristi dyrebare Blod side 8

Votivmesse til Jesu hellige Hjerter side 18

Hvornår kan en votivmesse læses?

Fra Missalet:

Skulle et alvorligt pastoralt behov opstå, kan efter den stedlige biskops påbud eller med hans tilladelse den votivmesse, der svarer til dette behov, læses på alle dage undtagen højtider, advents-, faste- og påsketidens søndage, dagene i påskeoktaven, alle sjæles dag, askeonsdag og dagene i den stille uge.

Det er ikke tilladt uden videre at læse votivmesser på forpligtende mindedage, på adventstidens hverdage til og med 16. december, juletidens hverdage fra og med 2. januar samt påsketidens hverdage efter påskeoktaven. Skulle et pastoralt hensyn imidlertid kræve det, kan den votivmesse, der svarer til dette behov, efter afgørelse fra kirkens rektor eller præsten selv, læses også ved fejring af messen med menighed.

På hverdage i det almindelige kirkeår, også på ikke-forpligtende mindedage, kan præsten vælge en votivmesse til fremme af de troendes fromhed.

Fra Missalet, Votivmesser

2. GUDS BARMHJERTIGHED

Den liturgiske farve er hvid. Messen kan ikke læses på 2. søndag i påsken.

Indgangsvers

jf. Jer 31,3; 1 Joh 2,2

Med evig kærlighed har Gud elsket os:
sin Søn sendte han til os
som et sonoffer for vore synder,
og ikke blot for vore, men for hele verdens synder.

Eller:

Sl 89,2

Om Herrens store godhed vil jeg synge for evigt,
i slægt efter slægt
skal min mund forkynde din trofasthed.

Kollekt

Gud, din barmhjertighed er grænseløs,
og din godhed er en uudtømmelig skat.
Forøg nådigt troen hos det folk, der er helliget dig,
så at alle fuldt ud må indse,
med hvilken kærlighed de er skabt,
med hvis blod de er løskøbt,
og med hvilken Ånd de er genfødt.
Ved vor Herre ...

Bøn over Gaverne

Tag nådigt imod vore offergaver, Herre,
og lad dem blive forløsningens sakramente
til minde om din Søns død og opstandelse,
så at vi ved dette offers kraft
bestandig i tillidsfuld tro på Kristus
må nå til det evige liv.
Ved Kristus, vor Herre.

Kommunionsvers

Sl 103,17

Herrens troskab varer fra evighed til evighed
mod dem, der frygter ham.

Eller:

Joh 19,34

En af soldaterne stak ham i siden med et spyd,
og der kom straks blod og vand ud.

Bøn efter Kommunionen

Forund os, barmhjertige Gud,
at vi nærrede af din Søns Legeme og Blod
må øse tillidsfuldt af barmhjertighedens kilder
og selv vokse i barmhjertighed mod vore brødre.
Ved Kristus, vor Herre.

Lektionar til Votivmesse til GUDS BARMHJERTIGHED

Læsningerne kan også tages fra *Votivmessen til Vor Herres Jesu Kristi dyrebare Blod* (side side 8) eller *Votivmessen til Jesu hellige Hjerte* (side 18).

1. LÆSNING

1 Pet 1,3-9

I sin store barmhjertighed har Gud genfødt os ved Jesu Kristi opstandelse.

Læsning af apostlen Peters Første Brev.

Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde, til en uforgængelig og ukrænkelig og uvisnelig arv, der ligger gemt i himlene til jer, som af Guds magt ved troen bevares til en frelse, der holdes rede til at åbenbares i den sidste tid.

Da skal I juble, skønt I nu en kort tid, hvis det skal være, må lide under prøvelser af mange slags, for at jeres tro, der er mere værd end det forgængelige guld, der dog prøves i ild, kan stå sin prøve og blive til pris og herlighed og ære, når Jesus Kristus åbenbares.

Ham elsker I uden at have set ham, ham tror I på nu uden at se ham, men I skal juble med en uudsigelig, forklaret glæde, når I kommer frem til troens mål, jeres sjæles frelse.

Dette er Guds ord.

VEKSELSANG

Sl 118,2-4.13-15.22-24

**R̥ Tak Herren, for han er god,
hans trofasthed varer til evig tid.**

Israel skal sige:

Hans trofasthed varer til evig tid.

Arons hus skal sige:

Hans trofasthed varer til evig tid.

De, der frygter Herren, skal sige:

Hans trofasthed varer til evig tid. **R̥**

Jeg blev stødt ned og var ved at falde,
men Herren kom mig til hjælp.

Herren er min styrke og lovsang,
han blev min frelse.

Der lyder jubel og sejrsråb
i de retfærdiges telte:

Herrens højre hånd bringer sejr. **R̥**

Den sten, bygmestrene vragede,
er blevet hovedhjørneste.

Det er Herrens eget værk,
det er underfuldt for vore øjne.

Denne dag har Herren skabt,
lad os juble og glæde os på den. **R̥**

AKKLAMATION TIL EVANGELIET

jf. Sl 145,9

R̥ Halleluja, halleluja!

Herren er god,
hans barmhjertighed gælder alle hans skabninger.

Evangelier

1.

EVANGELIUM

Matt 20,25b-28

Menneskesønnen er kommet men for at give sit liv som løsesum for mange.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Matthæus.

På den tid segde Jesus til sine disciple: »I ved, at folkenes fyrster undertrykker dem, og at stormændene misbruger deres magt over dem. Sådan skal det ikke være blandt jer. Men den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener, og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl, ligesom Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange.«

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

2.

EVANGELIUM

Joh 15,9-14

Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Johannes.

På den tid sagde Jesus til sine disciple: »Som Faderen har elsket mig, har også jeg elsket jer; bliv i min kærlighed. Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed. Sådan har jeg talt til jer, for at min glæde kan være i jer og jeres glæde blive fuldkommen.

Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer. Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner. I er mine venner, hvis I gør, hvad jeg påbyder jer.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

Lektionar til
Votivmesse til
VOR HERRES JESU KRISTI
DYREBARE BLOD

1. læsninger fra Det Gamle Testamente

1.

LÆSNING

2 Mos 12,21-27

Når Herren ser blodet vil han springe døren over.

Læsning af Anden Mosebog.

I de dage tilkaldte Moses alle Israels ældste og sagde til dem: »Gå ud og hent småkvæg til jeres familier, og slagt påskelammet! Tag så et bundt isop, dyp det i blodet i skålen, og stryg noget af blodet fra skålen på overliggeren og på de to dørstolper. Ingen af jer må gå ud af sit hus, før det bliver morgen. Når Herren går gennem Egypten for at slå dem ned og ser blodet på overliggeren og de to dørstolper, vil Herren springe den dør over. Han vil ikke lade ødelæggeren gå ind i jeres huse og slå jer ned. Dette skal I overholde som en forordning for jer og jeres børn til evig tid. Når I kommer til det land, Herren vil give jer, sådan som han har lovet, skal I overholde denne skik. Og når jeres børn spørger, hvad det er for en skik, I har, skal I svare: Det er påskeoffer for Herren, fordi han i Egypten sprang israeliternes huse over, da han slog egypterne ned, men skåned vores huse.« Og folket bøjede sig dybt.

Dette er Guds ord.

2.

LÆSNING

2 Mos 24,3-8

Dette er pagtens blod, den pagt, Herren har sluttet med jer.

Læsning af Anden Mosebog.

I de dage gik Moses hen og kundgjorde alle Herrens ord og alle retsreglerne for folket, og folket svarede med én røst og sagde: »Alt, hvad Herren befaler, vil vi gøre.«

Så skrev Moses alle Herrens ord ned, og næste morgen byggede han et alter ved bjergets fod og rejste tolv stenstøtter, en for hver af Israels tolv stammer. Derpå satte han israelitternes unge mænd til at bringe brændofre og at ofre tyre som måltidsofre til Herren. Moses tog den ene halvdel af blodet og hældte det i skåle, og den anden halvdel stænkede han på alteret.

Derpå tog han pagtsbogen og læste den op for folket, og de sagde: »Vi vil adlyde Herren og gøre alt, hvad han befaler.« Så tog Moses blodet og stænkede det på folket, og han sagde: »Dette er pagtens blod, den pagt, Herren har sluttet med jer på grundlag af alle disse ord.«

Dette er Guds ord.

1. Læsninger fra Det Nye Testamente i Påsketiden

1.

LÆSNING

Åb 1,5-8

Han elskede os og har løst os fra vore synder med sit blod.

Læsning af Johannes' Åbenbaring.

Nåde være med jer og fred fra Jesus Kristus, vidnet, den troværdige, den førstefødte af de døde og herskeren over jordens konger. Ham, som elsker os og har løst os fra vore synder med sit blod, og som har gjort os til et kongeligt folk, til præster for Gud, sin fader, ham være ære og magt i evighedernes evigheder. Amen.

Se, han kommer med skyerne,

og hvert øje skal se ham,
også de, som har gennemboret ham;
og alle jordens folkestammer skal jamre over ham.
Ja, amen.

Jeg er Alfa og Omega, siger Gud Herren, han som er og som var og som kommer, den Almægtige.

Dette er Guds ord.

2.

LÆSNING

Åb 7,9-14

De har vasket deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod.

Læsning af Johannes' Åbenbaring.

Jeg, Johannes, så: og se, der var en stor skare, som ingen kunne tælle, af alle folkeslag og stammer, folk og tungemål; de stod foran tronen og foran Lammet, klædt i hvide klæder og med palmegrene i hænderne. De råbte med høj røst:

Frelsen kommer fra vor Gud, som sidder på tronen, og fra Lammet.

Og alle englene stod i kreds om tronen og de ældste og de fire levende væsener, og de faldt ned på deres ansigt for tronen og tilbad Gud og sagde:

Amen! Pris og lov og visdom og tak og ære og magt og styrke er vor Guds i evighedernes evigheder. Amen!

Og en af de ældste tog til orde og spurgte mig: »De, som står klædt i hvide klæder, hvem er de, og hvor kommer de fra?«

Jeg sagde til ham: »Min herre, du ved det.«

Og han sagde til mig: »Det er dem, som kommer fra den store trængsel, og som har vasket deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod.«

Dette er Guds ord.

Vekselsange

1.

VEKSELSANG

Sl 40,2+4ab.7-8a.8b-9.10

R. Se, jeg er kommet, Herre, for at gøre din vilje.

Jeg satte alt mit håb til Herren,
og han bøjede sig ned til mig
og hørte mit råb om hjælp.
Han lagde mig en ny sang i munden,
en lovsang til vor Gud. R.

Slagtoffer og afgrødeoffer vil du ikke have
- du har åbnet mine ører -
brændoffer og syndoffer ønsker du ikke.
Da siger jeg: »Se, jeg er kommet«. R.

I bogrullen er der skrevet om mig –
jeg ønsker at gøre din vilje, Gud,
din lov er i mit indre. R.

Jeg vil forkynde, hvad der er ret,
i den store forsamling,
jeg holder ikke mine læber lukkede,
det ved du, Herre! R.

2.

VEKSELSANG

Sl 116,12-13.15+16bc.17-18

R̄. Velsignelsens bæger, er fællesskab med Kristi blod.

Eller:

R̄. Halleluja!

Hvordan kan jeg gengælde Herren
alle hans velgerninger mod mig?
Jeg løfter frelsens bæger
og påkalder Herrens navn. **R̄.**

Jeg indfrier mine løfter til Herren
for øjnene af hele hans folk.
Dyrebart i Herrens øjne
er hans frommes liv. **R̄.**

Ak, Herre, jeg er din træl,
jeg er din træl, din trælkvindes søn,
du har løst mine lænker.
Jeg bringer dig slagtoffer til tak
og påkalder Herrens navn. **R̄.**

2. læsninger fra Det Nye Testamente

1.

LÆSNING

Hebr 9,11-15

Med sit eget blod, gik han én gang for alle ind i det Allerhelligste.

Læsning af Brevet til Hebræerne.

Kristus er kommet som ypperstepræst for de goder, som nu er blevet til. Han er gået gennem det større og mere fuldkomne telt, som ikke er gjort med hænder, det vil sige, som ikke hører denne skabte verden til; og ikke med blod af bukke og kalve, men med sit eget blod, gik han én gang for alle ind i det Allerhelligste og vandt evig forløsning.

Når nu blodet af bukke og tyre og asken af en ung ko ved at stænkes på mennesker, som er blevet urene, helliger dem og gør dem rene i det ydre, så må Kristus, der i kraft af en evig ånd frembar sig selv som et lydefrit offer til Gud, med sit blod langt bedre kunne rense vor samvittighed fra døde gerninger, så vi kan tjene den levende Gud.

Derfor er Kristus formidler af en ny pagt, for at de kaldede kan få den evige arv, der er lovet, ved at han er død til forløsning fra overtrædelserne under den første pagt.

Dette er Guds ord.

2.

LÆSNING

Hebr 12,18-19.22-24

I er kommet til det rensende blod, der taler stærkere end Abels.

Læsning af Brevet til Hebræerne.

Brødre! Det er ikke til en håndgribelig, brændende ild, I er kommet, til mulm og mørke og storm og til en klang af horn og til en røst, der udtalte sådanne ord, at de, der hørte dem, bad sig fri for at høre mere.

Nej, I er kommet til Zions bjerg, til den levende Guds by, det himmelske Jerusalem, til tusinder af engle, en festforsamling og en menighed af førstefødte, som er indskrevet i himlene, og til en dommer, som er alles Gud, til deres ånder, som er retfærdige og har nået målet, til Jesus, den nye pagts formidler, og til det rensende blod, der taler stærkere end Abels.

Dette er Guds ord.

3.

LÆSNING

1 Pet 1,17-21

I blev løskøbt med Kristi dyrebare blod som af et lam uden plet og lyde.

Læsning af apostlen Peters Første Brev.

I kære! Når I påkalder Gud som fader, der uden at gøre forskel på folk dømmer enhver efter hans gerning, skal I leve i gudsfrygt, så længe I er udlændinge her.

I ved jo, at det ikke var med forgængelige ting som sølv eller guld, I

blev løskøbt fra det tomme liv, I havde overtaget fra jeres fædre, men med Kristi dyrebare blod som af et lam uden plet og lyde; dertil var han bestemt, før verden blev grundlagt, men han blev først åbenbaret nu ved tidernes ende af hensyn til jer, som takket være ham tror på Gud, der oprejste ham fra de døde og gav ham herlighed, så at jeres tro også er håb til Gud.

Dette er Guds ord.

4.

LÆSNING

1 Joh 5,4-8

Der er tre, som vidner: Ånden og vandet og blodet.

Læsning af apostlen Johannes' Første Brev.

Mine kære, alt, hvad der er født af Gud, overvinder verden; og den sejr, som har overvundet verden, er vor tro. Og hvem andre kan overvinde verden end den, som tror, at Jesus er Guds søn? Han er den, der er kommet gennem vand og blod, Jesus Kristus. Han kom ikke kun med vandet, men med vandet og blodet; og det er Ånden, som vidner, fordi Ånden er sandheden. For der er tre, som vidner: Ånden og vandet og blodet, og de tre bliver til ét.

Dette er Guds ord.

Akklamationer til Evangeliet

1.

AKKLAMATION TIL EVANGELIET

jf. Åb 1,5ab

℟. Halleluja, halleluja!

Jesus Kristus, du er det troværdige vidne,
den førstefødte af de døde;
du elsker os og har løst os fra vore synder med dit blod. **℟.**

2.

AKKLAMATION TIL EVANGELIET

Åb 5,9

✠ Halleluja, halleluja!

Du er værdig, o Herre, til at få bogen
og bryde dens segl,
for du blev slagtet, og du købte med dit blod os til Gud. ✠

Evangelier

1.

EVANGELIUM

Mark 14,12-16.22-26

Dette er mit legeme. Dette er mit blod.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Markus.

Den første dag under de usyrede brøds fest, da man slagtede påskelammet, spurgte Jesu disciple ham: »Hvor vil du have, at vi skal gå hen og forberede påskemåltidet til dig?«

Han sendte da to af sine disciple af sted og sagde til dem: »Gå ind i byen, så vil I møde en mand, som bærer på en vandkrukke. Følg efter ham, og dér, hvor han går ind, skal I sige til husets ejer: Mesteren siger: Hvor er der et rum til mig, hvor jeg kan spise påskemåltidet sammen med mine disciple? Så vil han vise jer et stort rum ovenpå, gjort klar med hynder, og dér skal I forberede det til os.«

Så gik disciplene og kom ind i byen og fandt det sådan, som Jesus havde sagt, og de forberedte påskemåltidet.

Mens de spiste, tog han et brød, velsignede og brød det, gav dem det og sagde: »Tag det; dette er mit legeme.«

Og han tog et bæger, takkede og gav dem det, og de drak alle af det. Og han sagde til dem: »Dette er mit blod, pagtens blod, som udgydes for mange. Sandelig siger jeg jer: Jeg skal aldrig mere drikke af vintræets frugt, før den dag jeg drikker den som ny vin i Guds rige.«

Og da de havde sunget lovsangen, gik de ud til Oliebjerget.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

2.

EVANGELIUM

Mark 15,16-20

De gav ham en purpurkappe på, og de flettede en krone af torne og satte den på ham.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Markus.

I de dage førte soldaterne Jesus ind i gården, det vil sige statholderens borg, og sammenkaldte hele vagtstyrken. Så gav de ham en purpurkappe på, og de flettede en krone af torne og satte den på ham. Og de gav sig til at hilse ham: »Hil dig, jødekonge!« De slog ham i hovedet med en kæp og spyttede på ham og lagde sig på knæ og tilbad ham. Da de havde hånet ham, tog de purpurkappen af ham og gav ham hans egne klæder på. Så førte de ham ud for at korsfæste ham.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

3.

EVANGELIUM

Luk 22,39-44

Hans sved blev som bloddråber, der faldt på jorden.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Lukas.

På den tid brød Jesus op og gik, som han plejede, ud til Oliebjerget, og disciplene fulgte med. Da han kom derud, sagde han til dem: »Bed om ikke at falde i fristelse!« Og han fjernede sig et stenkast fra dem, faldt på knæ og bad: »Fader, hvis du vil, så tag dette bæger fra mig. Dog, ske ikke min vilje, men din.« Da viste en engel fra himlen sig for ham og styrkede ham. I sin angst bad han endnu mere indtrængende, og hans sved blev som bloddråber, der faldt på jorden.

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

4.

EVANGELIUM

Joh 19,31-37

De stak ham i siden, og der kom straks blod og vand ud.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Johannes.

Det var forberedelsesdag, og for at legemerne ikke skulle blive hængende på korset sabbatten over for det var en stor sabbatsdag bad jøderne Pila-

tus om, at de korsfæstedes ben måtte blive knust og de døde taget ned. Så kom soldaterne og knuste benene på den første og på den anden, som var korsfæstet sammen med Jesus.

Da de kom til Jesus og så, at han allerede var død, knuste de ikke hans ben, men en af soldaterne stak ham i siden med et spyd, og der kom straks blod og vand ud.

Den, der har set det, har vidnet om det, for at også I skal tro - og hans vidnesbyrd er sandt, og han ved, at han taler sandt.

Dette skete, for at det skriftord skulle gå i opfyldelse: »Ingen af hans knogler må blive knust.« Og atter et andet skriftord siger: »De skal se hen til ham, de har gennemboret.«

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

Lektionar til Votivmesse til JESU HELLIGE HJERTE

1. læsninger fra Det Gamle Testamente

1.

LÆSNING

2 Mos 34,4b-6.8-9

Herren, Herren er en barmhjertig og nådig Gud.

Læsning af Anden Mosebog.

I de dage gik Moses tidligt om morgenen op på Sinajs bjerg, sådan som Herren havde befalet ham, og han tog de to stentavler med sig. Herren steg ned i skyen og stillede sig hos ham, og Moses påkaldte Herrens navn.

Og Herren gik forbi ham og råbte: »Herren, Herren er en barmhjertig og nådig Gud, sen til vrede og rig på troskab og sandhed.«

Straks kastede Moses sig til jorden og sagde: »Herre, hvis jeg har fundet nåde for dine øjne, så gå med iblandt os, Herre, for nok er det et stivnakket folk, men du vil tilgive vor skyld og synd og beholde os som din ejendom.«

Dette er Guds ord.

2.

LÆSNING

5 Mos 7,6-11

Herren fattede kærlighed til jer og udvalgte jer.

Læsning af Femte Mosebog.

Moses talte til folket og sagde: »Du er et helligt folk for Herren din Gud; dig har Herren din Gud udvalgt af alle folk på jorden som sit ejendomsfolk.

Det er ikke, fordi I er større end alle andre folk, at Herren fattede

kærlighed til jer og udvalgte jer; for I er det mindste af alle folk. Men fordi Herren elskede jer og ville opfylde den ed, han tilsvor jeres fædre, førte han jer ud med stærk hånd og udfriede dig af trællehuset, af egypterkongen Faraos magt.

Derfor skal du vide, at Herren din Gud er den eneste Gud, den trofaste Gud, som i tusind slægtled bevarer pagten og troskaben mod dem, der elsker ham og holder hans befalinger, men som omgående gengælder dem, der hader ham, og udrydder dem. Han tøver ikke, men gengælder omgående den, der hader ham.

Hold derfor befalingerne og lovene og retsreglerne, som jeg i dag pålægger dig at følge.«

Dette er Guds ord.

3.

LÆSNING

5 Mos 10,12-22

Herren fattede kærlighed til dem og han udvalgte dem af alle folkene.

Læsning af Femte Mosebog.

Moses talte til folket og sagde: »Og nu, Israel, hvad andet kræver Herren din Gud af dig, end at du skal frygte Herren din Gud, vandre ad alle hans veje og elske ham og tjene Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl, så du holder Herrens befalinger og hans love, som jeg giver dig i dag, til bedste for dig selv. Himlen og himlens himmel og jorden med alt, hvad der er på den, tilhører Herren din Gud. Alligevel var det kun dine fædre, Herren fattede kærlighed til og elskede; det var jer, deres efterkommere, han udvalgte af alle folkene, og sådan er det i dag. Omskær derfor jeres hjertes forhud, og gør ikke længere nakken stiv. For Herren jeres Gud er gudernes Gud og herrernes Herre, den store, den vældige og den frygtindgydende Gud, som ikke er partisk og ikke lader sig bestikke, men som skaffer den faderløse og enken ret, og som elsker den fremmede og giver ham føde og klæder. Derfor skal I elske den fremmede, I var jo selv fremmede i Egypten. Du skal frygte Herren din Gud, ham skal du tjene, ham skal du holde fast ved, og ved hans navn skal du sværge. Han er din lovsang, og han er din Gud. For

dig har han gjort disse store og frygtindgydende gerninger, du selv har set. Med halvfjerds personer kom dine fædre ned til Egypten, og nu har Herren din Gud gjort dig så talrig som himlens stjerner.«

Dette er Guds ord.

4.

LÆSNING

Es 49,13-15

Selv om en kvinde glemte sit diende barn, glemmer jeg ikke dig.

Læsning af profeten Esajas' Bog.

Himlen skal råbe af fryd og jorden juble,
bjergene skal bryde ud i fryderåb,
for Herren trøster sit folk,
han forbarmer sig over sine hjælpeløse.

Men Zion siger: ›Herren har svigtet mig,
Herren har glemt mig!‹

Glemmer en kvinde sit diende barn?
Glemmer en mor det barn, hun fødte?
Selv om de skulle glemme,
glemmer jeg ikke dig.«

Dette er Guds ord.

5.

LÆSNING

Jer 31,1-4

Med evig kærlighed har jeg elsket dig.

Læsning af profeten Jeremias' Bog.

Til den tid, siger Herren, vil jeg være Gud for alle Israels slægter, og de skal være mit folk.

Dette siger Herren:

Det folk, som var undsluppet sværdet,
fandt nåde i ørkenen,
Israel vandrede og fandt ro.

I fortiden viste Herren sig for dem.

Med evig kærlighed har jeg elsket dig,

derfor bevarer jeg min troskab mod dig.
Jeg bygger dig op, Israels jomfru,
du skal bygges op på ny.
Atter skal du gribe din pauke
og gå med i de glades dans.
Dette er Guds ord.

6.

LÆSNING

Ez 34,11-16

Jeg vil selv vogte mine får og lade dem lejre sig.

Læsning af profeten Ezekiels Bog.

Dette siger Gud Herren: Jeg vil selv søge efter mine får og holde øje med dem. Som hyrden holder øje med sin hjord, når hans får er spredt rundt om ham, således vil jeg holde øje med mine får og udfri dem fra alle de steder, hvor de blev spredt på de mørke skyers og mulmets dag. Jeg vil føre dem ud fra folkene, samle dem fra landene og bringe dem til deres eget land. Jeg vil vogte dem på Israels bjerge, ved vandløbene og overalt i landet, hvor de bor. På gode enge vil jeg vogte dem, og på Israels høje bjerge skal de finde deres græsgange. Der skal de lejre sig på gode græsgange og græsse på frodige enge på Israels bjerge. Jeg vil selv vogte mine får og lade dem lejre sig, siger Gud Herren. De vildfarne vil jeg lede efter, de bortkomne vil jeg føre tilbage, de kvæstede vil jeg forbinde, de syge vil jeg styrke, de fede og stærke vil jeg passe på. Jeg vil vogte dem på rette måde.

Dette er Guds ord.

7.

LÆSNING

Hos 11,1.3-4.8c-9

Mit hjerte vender sig i mig.

Læsning af profeten Hoseas' Bog.

Dette siger Herren:
Jeg fik Israel kær, da han var ung,
fra Egypten kaldte jeg min søn.

Det var dog mig, der lærte Efraim at gå
og tog dem op på armen;
men de vidste ikke,
at jeg ville helbrede dem.
Jeg holdt dem i menneskebånd,
i kærlighedens tøjler;
jeg var som den,
der løfter barnet op til kinden,
jeg bøjede mig ned
og gav det mad.
Mit hjerte vender sig,
medfølelsen vælder op i mig.
Jeg vil ikke bruge min glødende vrede,
jeg ødelægger ikke Efraim igen,
for jeg er Gud,
ikke menneske,
jeg er hellig iblandt jer.
Jeg bringer ikke rædsel.
Dette er Guds ord.

1. læsninger fra Det Nye Testamente i Påsketiden

1.

LÆSNING

Åb 3,14b.20-22

Jeg vil holde måltid med ham og han med mig.

Læsning af Johannes' Åbenbaring.

Dette siger Amen, det troværdige og sanddru vidne, Guds skabnings ophav: Se, jeg står ved døren og banker på; hører nogen mig og åbner døren, vil jeg gå ind til ham og holde måltid med ham og han med mig. Den, der sejrer, vil jeg give sæde hos mig på min trone, ligesom jeg har sejret og har taget sæde hos min fader på hans trone. Den, der har øre, skal høre, hvad Ånden siger til menighederne.«

Dette er Guds ord.

2.

LÆSNING

Åb 5,6-12

Du købte os med dit blod til Gud.

Læsning af Johannes' Åbenbaring.

Jeg, Johannes, så et lam stå mellem tronen og de fire levende væsener og de ældste, det så ud som slagtet, og det havde syv horn og syv øjne – det er Guds syv ånder, der er sendt ud over hele jorden. Det gik hen til ham, der sad på tronen, og fik bogen af hans højre hånd. Og da det fik bogen, faldt de fire væsener og de fireogtyve ældste ned for Lammet, hver med sin harpe og sine guldsåle fulde af røgelse – det er de helliges bønner. Og de sang en ny sang:

Du er værdig til at få bogen
og bryde dens segl,
for du blev slagtet, og du købte med dit blod
mennesker til Gud
af alle stammer og tungemål, folk og folkeslag
og gjorde dem til et kongeligt folk
og til præster for vor Gud,
og de skal være konger på jorden.

Og jeg så: Jeg hørte røsten af mange engle i kreds om tronen og de levende væsener og de ældste – ti tusind titusinder og tusind tusinder i tallet. De sagde med høj røst:

Lammet, det slagtede, er værdigt
til at få magt og rigdom og visdom og styrke
og ære og lov og pris..

Dette er Guds ord.

Vekselsange

1.

VEKSELSANG

Es 12,2-3.4bcd.5-6

R̄. I skal øse vand med glæde af frelsens kilder.

Gud er min frelse,
jeg er tryg, jeg frygter ikke,
for Herren er min styrke og lovsang,
han blev min frelse.
I skal øse vand med glæde
af frelsens kilder. R̄.

Tak Herren, påkald hans navn!
Kundgør hans gerninger for folkene,
forkynd, at hans navn er ophøjet! R̄.

Lovsyng Herren, for store ting har han gjort,
det skal hele jorden vide.
I, som bor på Zion, skal juble og råbe af fryd,
for Israels Hellige er stor iblandt jer. R̄.

2.

VEKSELSANG

Sl 23,1-3.4.5.6

R̄. Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød.

Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød,
han lader mig ligge i grønne enge,
han leder mig til det stille vand.
Han giver mig kraft på ny,
han leder mig ad rette stier
for sit navns skyld. R̄.

Selv om jeg går i mørkets dal,
frygter jeg intet ondt,
for du er hos mig,
din stok og din stav er min trøst. R̄.

Du dækker bord for mig
for øjnene af mine fjender.
Du salver mit hoved med olie,
mit bæger er fyldt til overflod. **R̕**

Godhed og troskab følger mig,
så længe jeg lever,
og jeg skal bo i Herrens hus
alle mine dage. **R̕**

3.

VEKSELSANG

Sl 25,4bc-5ab.6-7bc.8-9.10+14.

R̕. Herre, husk din barmhjertighed.

Lær mig dine stier, Herre!
Vejled mig i din sandhed og belær mig,
for du er min frelses Gud. **R̕**

Herre, husk din barmhjertighed og trofasthed,
som har været til fra evighed.
Husk mig i din trofasthed,
fordi du er god, Herre. **R̕**

Herren er god og retskaffen,
derfor belærer han syndere om vejen.
De ydmyge vejleder han i retfærdighed,
han lærer ydmyge sin vej. **R̕**

Herrens stier er altid godhed og troskab
for dem, der holder hans pagt og hans lov.
De, der frygter Herren, har fællesskab med ham,
gennem sin pagt vejleder han dem. **R̕**

4.

VEKSELSANG

Sl 33,1-2.4-5.11-12.18-19.20-21

R̥ Herrens godhed fylder jorden.

Eller:

R̥ Lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet

Bryd ud i jubel for Herren, I retfærdige,
lovsang er dejlig for de retskafne.

Pris Herren med citer,
spil for ham på tistrengt harpe. **R̥**

Herrens ord er sandt,
alt, hvad han gør, står fast.
Han elsker ret og retfærdighed,
Herrens godhed fylder jorden. **R̥**

Herrens råd står fast til evig tid,
hans planer varer i slægt efter slægt.
Lykkeligt det folk, der har Herren til Gud,
det folk, han udvalgte sig til ejendom. **R̥**

Men Herrens øjne hviler på dem, der frygter ham,
og som venter på hans godhed,
så han redder dem fra døden
og holder dem i live under hungersnød. **R̥**

Vi længes efter Herren,
han er vor hjælp og vort skjold.
Ham glæder vort hjerte sig over,
vi stoler på hans hellige navn. **R̥**

5.

VEKSELSANG

Sl 34,2-3.4-5.6-7.8-9.17-18.19+23

R̄ Smag og se, at Herren er god.

Jeg vil prise Herren til alle tider,
min mund skal altid lovsynge ham.
Jeg fryder mig over Herren,
de ydmyge hører det med glæde. **R̄**

Ophøj Herren sammen med mig,
sammen vil vi hylde hans navn!
Jeg søgte Herren, og han svarede mig,
han befriede mig for al min frygt. **R̄**

De, som retter blikket mod ham, stråler af glæde,
deres ansigter skal ikke forgræmmes.
Den hjælpeløse råbte, og Herren hørte ham,
han frelste ham af alle hans trængsler. **R̄**

Herrens engel lejrer sig
omkring dem, der frygter ham,
og han udfrier dem.
Smag og se, at Herren er god;
lykkelig den mand, der søger tilflugt hos ham. **R̄**

Herrens ansigt er vendt mod dem, der øver ondt,
han vil udslette deres navn på jorden.
Når de retfærdige skriger, hører Herren dem,
og han befrier dem fra alle deres trængsler. **R̄**

Herren er nær ved dem, hvis hjerte er knust,
han frelser dem, hvis ånd er sønderbrudt.
Herren udfrier sine tjenere,
de, der søger tilflugt hos ham, straffes ikke. **R̄**

6.

VEKSELSANG

SI 103,1-2.3-4.6-7.8+10

**℟. Herrens troskab varer fra evighed til evighed
mod dem, der frygter ham.**

Min sjæl, pris Herren,
alt i mig skal prise hans hellige navn.
Min sjæl, pris Herren,
glem ikke hans velgerninger! ℟.

Han tilgiver al din skyld,
helbreder alle dine sygdomme.
Han udfrier dit liv fra graven,
han kroner dig med godhed og barmhjertighed. ℟.

Herren øver retfærdighed
og ret mod alle undertrykte.
Han kundgjorde Moses sine veje
og israelitterne sine gerninger. ℟.

Herren er barmhjertig og nådig,
sen til vrede og rig på troskab.
Han gengælder os ikke vore synder
og lønner os ikke efter vor skyld. ℟.

2. læsninger fra Det Nye Testamente

1.

LÆSNING

Rom 5,5-11

Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter.

Læsning af apostlen Paulus' Brev til menigheden i Rom.

Brødre! Håbet gør ikke til skamme, for Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som er givet os. Mens vi endnu var svage, døde Kristus for ugudelige, da tiden var inde. Der er næppe nogen, som vil gå i døden for en retfærdig; måske vil man vove livet for en, som er god;

men Gud viser sin kærlighed til os, ved at Kristus døde for os, mens vi endnu var syndere.

Så meget mere skal vi, der nu er blevet gjort retfærdige i kraft af hans blod, ved ham frelses fra vreden. For mens vi endnu var hans fjender, blev vi forligt med Gud, ved at hans søn døde; så skal vi så meget mere, når vi er forligt med Gud, frelses, ved at han lever.

Og ikke alene det, vi har også vores stolthed i Gud ved vor Herre Jesus Kristus; ved ham har vi nu fået forligelsen.

Dette er Guds ord.

2.

LÆSNING

Ef 1,3-10

For hans nådes herlighed, som han har skænket os.

Læsning af apostlen Paulus' Brev til menigheden i Efesos.

Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, som i Kristus har velsignet os med al himlens åndelige velsignelse. For før verden blev grundlagt, har Gud i ham udvalgt os til at stå hellige og uden fejl for hans ansigt i kærlighed. I sin gode vilje forudbestemte han os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus til lov og pris for hans nådes herlighed, som han har skænket os i sin elskede søn.

I ham har vi forløsning ved hans blod, tilgivelse for vore synder ved Guds rige nåde. Den gav han os i rigt mål med al visdom og indsigt ved at lade os kende sin viljes hemmelighed ud fra den gode beslutning, han selv forud havde fattet om den frelsesplan for tidernes fylde: at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske.

Dette er Guds ord.

3.

LÆSNING

Ef 3,8-12

At forkynde evangeliet om Kristi uransagelige rigdom for hedningerne.

Læsning af apostlen Paulus' Brev til menigheden i Efesos.

Brødre! Jeg, den ringeste af alle de hellige, fik den nåde at forkynde evangeliet om Kristi uransagelige rigdom for hedningerne og at oplyse

alle om, hvad frelsesplanen er med den hemmelighed, som fra evighed af lå skjult i Gud, alle tings skaber, så at Guds visdom i al sin mangfoldighed nu gennem kirken kan blive gjort kendt for myndigheder og magter i himmelrummet efter hans beslutning fra evige tider, som han gennemførte ved Kristus Jesus, vor Herre. I ham og ved troen på ham har vi frimodighed og tillidsfuld adgang til Gud.

Dette er Guds ord.

4.

LÆSNING

Ef 3,14-19

At kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse.

Læsning af apostlen Paulus' Brev til menigheden i Efesos.

Brødre! Jeg, bøjer mine knæ for Faderen, efter hvem hvert fædrenehus i himlene og på jorden har navn, og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans ånd, at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, så at I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er, og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås.

Dette er Guds ord.

5.

LÆSNING

Fil 1,8-11

Med Kristi Jesu inderlige kærlighed.

Læsning af apostelen Paulus' Brev til menigheden i Filippi.

Brødre! Gud er mit vidne på, hvor meget jeg længes efter jer alle med Kristi Jesu inderlige kærlighed. Og det beder jeg om, at jeres kærlighed stadig må vokse og blive rig på indsigt og dømmekraft, så at I kan skønne, hvad der er væsentligt, og være renfærdige og uden anstød på Kristi dag, fyldt af retfærdigheds frugt, som skyldes Jesus Kristus, Gud til pris og ære.

Dette er Guds ord.

6.

LÆSNING

1 Joh 4,7-16

Han har elsket os.

Læsning af apostlen Johannes' Første Brev.

Mine kære, lad os elske hinanden, for kærligheden er af Gud, og enhver, som elsker, er født af Gud og kender Gud. Den, der ikke elsker, kender ikke Gud, for Gud er kærlighed. Derved er Guds kærlighed blevet åbenbaret iblandt os: at Gud har sendt sin enbårne søn til verden, for at vi skal leve ved ham. Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder.

Mine kære, når Gud har elsket os således, skylder vi også at elske hinanden. Ingen har nogen sinde set Gud, men hvis vi elsker hinanden, bliver Gud i os, og hans kærlighed er fuldendt i os.

Deraf ved vi, at vi bliver i ham og han i os: at han har givet os af sin ånd. Vi har set og bevidner, at Faderen har sendt sin søn som verdens frelser. Den, der bekender, at Jesus er Guds søn, i ham bliver Gud, og han bliver i Gud. Og vi kender og tror på den kærlighed, som Gud har til os.

Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud, og Gud bliver i ham.

Dette er Guds ord.

Akklamationer til Evangeliet

1.

AKKLAMATION TIL EVANGELIET

jf. Matt 11,25

℟. Halleluja, halleluja!

Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre,
fordi du har åbenbaret Rigets hemmeligheder
for de umyndige. **℟.**

2.

AKKLAMATION TIL EVANGELIET

Matt 11,28

R̄. Halleluja, halleluja!

»Kom til mig,
alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder,
og jeg vil give jer hvile,« siger Herren. R̄.

3.

AKKLAMATION TIL EVANGELIET

Matt 11,29ab

R̄. Halleluja, halleluja!

»Tag mit åg på jer,« siger Herren;
»og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet.« R̄.

4.

AKKLAMATION TIL EVANGELIET

Joh 10,14

R̄. Halleluja, halleluja!

»Jeg er den gode hyrde,« siger Herren;
»jeg kender mine får, og mine får kender mig.« R̄.

5.

AKKLAMATION TIL EVANGELIET

Joh 15,9

R̄. Halleluja, halleluja!

»Som Faderen har elsket mig, har også jeg elsket jer; bliv i min kærlighed.« siger Herren. R̄.

6.

AKKLAMATION TIL EVANGELIET

1 Joh 4,10b

R̄. Halleluja, halleluja!

Gud har elsket os og sendt sin søn
som et sonoffer for vore synder. R̄.

Evangelier

1.

EVANGELIUM

Matt 11,25-30

Jeg er sagtmelig og ydmyg af hjertet.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Matthæus.

På den tid tog Jesus til orde og sagde: »Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige; ja, fader, for således var det din vilje.

Alt har min fader overgivet mig, og ingen kender Sønnen undtagen Faderen, og ingen kender Faderen undtagen Sønnen og den, som Sønnen vil åbenbare ham for.

Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmelig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let.«

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

2.

EVANGELIUM

Luk 15,1-10

Der bliver glæde i himlen over én synder, der omvender sig.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Lukas.

På den tid holdt alle toldere og syndere sig nær til Jesus for at høre ham, og farisæerne og de skriftkloge gav ondt af sig og sagde: »Den mand tager imod syndere og spiser sammen med dem.« Men han fortalte dem denne lignelse: »Hvis en af jer har hundrede får og mister et af dem, lader han så ikke de nioghalvfems blive i ødemarken og går ud efter det, han har mistet, indtil han finder det? Og når han har fundet det, lægger han det glad på sine skuldre, og når han kommer hjem, kalder han sine venner og naboer sammen og siger til dem: Glæd jer med mig, for jeg har fundet det får, jeg havde mistet. Jeg siger jer: Sådan bliver der større glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, som ikke har brug for omvendelse.

Eller hvis en kvinde har ti drakmer og taber én af dem, tænder hun så ikke et lys og fejer i huset og leder ivrigt, lige til hun finder den? Og når hun har fundet den, kalder hun sine veninder og nabokoner sammen og siger: Glæd jer med mig, for jeg har fundet den drakme, jeg havde tabt. Sådan, siger jeg jer, bliver der glæde hos Guds engle over én synder, som omvender sig.«

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

3.

EVANGELIUM

Luk 15,1-3.11-32

Vi burde vi feste og være glade, for din bror her var død, men er blevet levende igen.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Lukas.

På den tid holdt alle toldere og syndere sig nær til Jesus for at høre ham, og farisæerne og de skriftkloge gav ondt af sig og sagde: »Den mand tager imod syndere og spiser sammen med dem.« Men han fortalte dem denne lignelse: »En mand havde to sønner. Den yngste sagde til faderen: Far, giv mig den del af formuen, som tilkommer mig. Så delte han sin ejendom imellem dem. Nogle dage senere samlede den yngste alt sit sammen og rejste til et land langt borte. Der ødslede han sin formue bort i et udsvævende liv; og da han havde sat det hele til, kom der en streng hungersnød i landet, og han begyndte at lide nød. Han gik så hen og holdt til hos en af landets borgere, som sendte ham ud på sine marker for at passe svin, og han ønskede kun at spise sig mæt i de bønner, som svinene åd, men ingen gav ham noget.

Da gik han i sig selv og tænkte: Hvor mange daglejere hos min far har ikke mad i overflod, og her er jeg ved at sulte ihjel. Jeg vil bryde op og gå til min far og sige til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn; lad mig gå som en af dine daglejere.

Så brød han op og kom til sin far. Mens han endnu var langt borte, så hans far ham, og han fik medynk med ham og løb hen og faldt ham om halsen og kyssede ham. Sønnen sagde til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn. Men faderen sagde til sine tjenere: Skynd jer at komme med den fineste festdragt og giv ham den på, sæt en ring på hans hånd og giv ham sko

på fødderne, og kom med fedekalven, slagt den, og lad os spise og feste. For min søn her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet. Så gav de sig til at feste.

Men den ældste søn var ude på marken. Da han var på vej hjem og nærmede sig huset, hørte han musik og dans, og han kaldte på en af karlene og spurgte, hvad der var på færde. Han svarede: Din bror er kommet, og din far har slagtet fedekalven, fordi han har fået ham tilbage i god behold. Da blev han vred og ville ikke gå ind. Hans far gik så ud og bad ham komme ind. Men han svarede sin far: Nu har jeg tjent dig i så mange år og aldrig overtrådt et eneste af dine bud; men mig har du ikke givet så meget som et kid, så jeg kunne feste med mine venner. Men din søn dér, som har ødslet din ejendom bort sammen med skøger — da han kom, slagtede du fedekalven til ham. Faderen svarede: Mit barn, du er altid hos mig, og alt mit er dit. Men nu burde vi feste og være glade, for din bror her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet.«

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

4.

EVANGELIUM

Joh 10,11-18

Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Johannes.

På den tid sagde Jesus: »Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov iblandt dem og jager dem fra hinanden; for han er daglejer og er ligeglad med fårene.

Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene. Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde.

Derfor elsker Faderen mig, fordi jeg sætter mit liv til for at få det tilbage. Ingen tager det fra mig, men jeg sætter det til af mig selv. Jeg har magt til at sætte det til, og jeg har magt til at få det tilbage. Og det har

min fader påbudt mig at gøre.«

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

5.

EVANGELIUM

Joh 15,1-8

Bliv i mig, og jeg bliver i jer.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Johannes.

På den tid sagde Jesus til sine disciple: »Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renser han, for at den skal bære mere frugt.

I er allerede rene på grund af det ord, jeg har talt til jer. Bliv i mig, og jeg bliver i jer. Ligesom en gren ikke kan bære frugt af sig selv, men kun når den bliver på vintræet, sådan kan I det heller ikke, hvis I ikke bliver i mig.

Jeg er vintræet, I er grenene. Den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre. Den, der ikke bliver i mig, kastes væk som en gren og visner; man samler dem sammen og kaster dem i ilden, og de bliver brændt.

Hvis I bliver i mig, og mine ord bliver i jer, så bed om, hvad I vil, og I skal få det. Derved herliggøres min fader, at I bærer megen frugt og bliver mine disciple.«

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

6.

EVANGELIUM

Joh 15,9-17

Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Johannes.

På den tid sagde Jesus til sine disciple: »Som Faderen har elsket mig, har også jeg elsket jer; bliv i min kærlighed. Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed. Sådan har jeg talt til jer, for at min glæde kan være i jer og jeres glæde blive fuldkommen.

Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer. Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner. I er mine venner, hvis I gør, hvad jeg påbyder jer. Jeg kalder jer ikke længere tjenere, for tjeneren ved ikke, hvad hans herre gør; jeg kalder jer venner, for alt, hvad jeg har hørt af min fader, har jeg gjort kendt for jer.

Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men mig, der har udvalgt jer og sat jer til at gå ud og bære frugt og blive ved med at bære frugt, så Faderen kan give jer, hvad som helst I beder om i mit navn.

Dette byder jeg jer, at I skal elske hinanden.«

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

7.

EVANGELIUM

Joh 17,20-26

Du har elsket dem, som du har elsket mig.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Johannes.

På den tid løftede Jesus sine øjne mod himlen og bad: »Hellige fader, ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord tror på mig, at de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg i dig, at de også må være i os, for at verden skal tro, at du har udsendt mig. Den herlighed, du har givet mig, har jeg givet dem, for at de skal være ét, ligesom vi er ét, jeg i dem og du i mig, for at de fuldt ud skal blive ét, for at verden skal forstå, at du har udsendt mig og har elsket dem, som du har elsket mig.

Fader, jeg vil, at hvor jeg er, skal også de, som du har givet mig, være hos mig, for at de skal se min herlighed, som du har givet mig, for du har elsket mig, før verden blev grundlagt. Retfærdige fader, verden har ikke kendt dig, men jeg har kendt dig, og de har erkendt, at du har udsendt mig; og jeg har gjort dit navn kendt for dem og vil gøre det kendt, for at den kærlighed, du har elsket mig med, skal være i dem, og jeg i dem.«

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.

8.

EVANGELIUM

Joh 19,31-37

De stak ham i siden, og der kom straks blod og vand ud.

✠ Dette hellige Evangelium skriver evangelisten Johannes.

Det var forberedelsesdag, og for at legemerne ikke skulle blive hængende på korset sabbatten over for det var en stor sabbatsdag bad jøderne Pilatus om, at de korsfæstedes ben måtte blive knust og de døde taget ned. Så kom soldaterne og knuste benene på den første og på den anden, som var korsfæstet sammen med Jesus.

Da de kom til Jesus og så, at han allerede var død, knuste de ikke hans ben, men en af soldaterne stak ham i siden med et spyd, og der kom straks blod og vand ud.

Den, der har set det, har vidnet om det, for at også I skal tro - og hans vidnesbyrd er sandt, og han ved, at han taler sandt.

Dette skete, for at det skriftord skulle gå i opfyldelse: »Ingen af hans knogler må blive knust.« Og atter et andet skriftord siger: »De skal se hen til ham, de har gennemboret.«

Dette er vor Herre Jesu Kristi Evangelium.